

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 30 maja 1984 r.

w sprawie polityki morskiej Państwa.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyjmuje do wiadomości i aprobuje przedstawioną przez Rząd informację o głównych kierunkach polityki morskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Przedstawione w informacji Rządu podstawowe długofalowe cele tej polityki, jak również najpilniejsze zadania bieżące — są zgodne z ogólnymi zadaniami polityki Państwa oraz z postanowieniami IX Zjazdu i uchwały X Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stwierdza, że w dotychczasowej historii narodu polskiego nadmorskie położenie kraju nie było dostatecznie wykorzystywane i nie przynosiło oczekiwanych trwałych korzyści gospodarczych i cywilizacyjnych. Konieczność ścisłego i trwałego politycznego zespolenia obszarów nadbałtyckich z macierzą nie zawsze była należycie rozumiana i doceniana.

W dziejach narodu polskiego istnieją także piękne tradycje rozumienia problematyki morskiej. Należy do nich niewątpliwie powołanie w 1568 r. komisji morskiej, jednej z pierwszych w Europie admiralicji której kompetencje obejmowały właściwie całokształt morskich

problemów kraju, oraz uchwalenie przez Sejm w 1922 r. ustawy o budowie portu w Gdyni. Budowa portu w Gdyni stworzyła warunki do rozwoju handlu zagranicznego i działalności morskiej.

W Polsce Ludowej wysiłkiem całego społeczeństwa stworzony został, liczący się w gospodarce Polski i świata, potencjał morski. Podniesione zostały z gruzów, zmodernizowane i rozbudowane porty i stocznie. Powstała zaspokajająca potrzeby handlu zagranicznego flota handlowa i rybołówstwo morskie, w tym nieomal od podstaw — rybołówstwo dalekomorskie. Ziemia nadbałtyckie i gospodarka morska są dzisiaj w pełni zintegrowane z pozostałą częścią kraju i stanowią niezbędny element jego prawidłowego i niezależnego funkcjonowania.

Wykorzystanie zasobów morza i nadmorskiego położenia kraju zgodnie z narodowymi interesami politycznymi, gospodarczymi i społecznymi Państwa oraz warunkami określającymi możliwości ich urzeczywistnienia — jest głównym celem polityki morskiej.

Szczegółnej koncentracji wysiłków i środków będzie wymagać:

- zwiększenie wpływu gospodarki morskiej na tworzenie dochodu narodowego i poprawę bilansu płatniczego kraju przez rekonstrukcję i modernizację polskiej floty handlowej, przemysłu budowy i remontów statków oraz portów morskich,
- zwiększenie udziału gospodarki morskiej w międzynarodowym podziale pracy zgodnie z jej potencjałem, możliwościami i potrzebami kraju,
- zahamowanie dalszego procesu degradacji i stopniowa poprawa stanu środowiska morskiego Bałtyku,
- zapewnienie zaopatrzenia rynku krajowego w ryby, produkty rybne i pasze pochodzenia rybnego,
- racjonalne wykorzystywanie polskiego obszaru morskiego i strefy nadbrzeżnej,
- wzajemne zharmonizowanie rozwoju gospodarki morskiej z krajowym systemem infrastruktury technicznej i społecznej oraz rozwojem regionów nadmorskich,
- szersze wykorzystanie rekreacyjnych i leczniczych walorów morza i regionu nadmorskiego,

- pogłębienie wiedzy i zainteresowania polskiego społeczeństwa, w tym szczególnie młodzieży, sprawami morskimi oraz stałe rozwijanie świadomości morskiej ogółu Polaków.

Aprobując przedstawione przez Rząd główne kierunki polityki morskiej Państwa, Sejm uznaje potrzebę uwzględnienia podstawowych celów polityki morskiej w planie perspektywicznym oraz w odpowiednim zakresie w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990.

Sejm zaleca właściwym komisjom sejmowym włączyć do planów prac problematyki wynikającej z przyjętych rozwiniętych założeń polityki morskiej Państwa.

Sejm zobowiązuje Rząd do okresowego przedstawiania informacji o realizacji zadań polityki morskiej, określonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa